Krétapor

Az érsekújvári Czuczor Gergely Alapiskola lapja

2021/2022 XXIV. évfolyam, 86. szám

Pupák Viktória, 9. B

Kedves Olvasók!

Az elmúlt másfél évben nem jelent meg iskolaújságunk, Krétapor. A járványhelyzet új kihívások elé állította a diákokat, a pedagógusokat és a szülőket is. Valahogy nem maradt idő, erő, lelkesedés a közös alkotásra.

Szerencsére idén fordult a kocka, újra összeállt a Krétapor, igaz, megváltozott, elektronikus formában. Minden rosszban van valami jó: a legújabb számba sokkal több rajzot, írást bele tudtunk tenni, mert így szinte nincsenek terjedelmi korlátok. Az elektronikus terjesztésnek köszönhetően pedig lehet, hogy olyanokhoz is eljut az újság, akik még sosem találkoztak vele.

Vannak olyan állandó rovataink – mint a kifestő és a keresztrejtvény –, amelyek papír alapot kívánnak meg. Házilag kinyomtatva színezhető, fejthető!

Jó böngészést kíván

a szerkesztő, Benyovszky Ágnes tanító néni

Deák Vilmos, 5. A

Nem száll már a Krétapor…

Nehezen tudnám elképzelni az osztályunkat a régi zöld tábla vagy a mostani trendi „fixes” nélkül, hiszen a tábla mindennapi segédeszközünk.

Sokat gondolkodtam azon, hogy melyik a jobb, a strapabíróbb és – persze ki nem hagyhatom azt az opciót, hogy – egészségügyi szempontból melyik az előnyösebb.

A hagyományos zöld tábla már a nagymamám korában is népszerű volt, és a mi életünkben is nagy szerepet játszott. A mi táblánk sosem volt unalmas, mivel az osztályunkból mindenki nagyon szeretett rá rajzolni, mert sok színes krétából lehetett választani. Viszont megvolt a hátránya: amikor letöröltük a táblát, rengeteg krétaport hagyott maga után, ami nem túl jó, mert allergiát okozhat.

Mi idén próbálhattuk ki a „fixes” táblát. Szerintem jobb, mint a zöld tábla, mivel a krétákat felváltották a filctollak, így már a sok krétapor sem száll az osztályban. Mi, 8. A-sok hamar és könnyen befogadtuk az új táblát, erre is szívesen rajzolgatunk, csak a sok színes krétát sajnáljuk.

Gál Noémi, 8. A

Jaruska Dorka, 5. B és Jaruska Réka, 7. B

Egy év körforgása – a szobám ablakából nézve

Ha kinézek a szobám ablakából, gyönyörű látványban van részem.

Télen látom, ahogy az utcánkban lévő fák, kopáran, szomorúan álldogálnak. Fehér hópelyhek szállingóznak és minden fehér. Még az erkélyemet is ellepi a hó. A fák, nehezen, de tűrik a hideggel vívott harcot.

Ezt követően jön a tavasz. Ilyenkor már vidám táj fogad, ha kinézek az ablakon. A fák már boldogan virágoznak. Átlátni a szomszédok kertjébe, ahol a fű vidáman zöldell, és a virágok tarkán nyílnak. A táj sem búslakodik, hanem élvezi a gyönyörű napsütést.

Egy hosszú időszak után elérkezik hozzánk a nyár. A fák zöldebbek, mint tavasszal, ugyanis a hársfák hullatják termésüket. A virágok hálásak, ha éppen nem tűz rájuk a nap, mások pont ezt kedvelik. Az egész utca gyönyörű ligetté válik.

Az elmúlás hangulatát kárpótolják az ősz jellegzetes színei, amelyek lélegzetelállítóvá teszik ezt az évszakot. A fák lehullatják leveleiket, és a többi növénnyel együtt küzdenek az óriási szelek, az eső, a viharok ellen. Újra füstölnek a kémények, mert már ismét hideg van.

Ilyen szép kinézni az ablakomon, és látni egy év körforgását.

Anda Liza, 8. A

Szaló Denis, 6. A

Ami foglalkoztat

2019 karácsonyát mi még a megszokott körülmények között ünnepelhettük, ám ekkor Kínában megjelent a Covid-19 betegség, amely egész életünket megváltoztatta. Azt hiszem, egyikünk sem gondolta, hogy világjárvány lesz belőle, amely Szlovákiát is eléri. Ám 2020-ban megjelent nálunk a betegség, amely azóta is rengeteg halálos áldozatot követel. Sok ismerősünk esett át rajta.

Szerencsére már megjelent az ellenszere, az oltás. Felhívnám a figyelmet arra, hogy a kórházba kerülő, lélegeztetőgépen lévő betegek többsége nem oltott.

A világon már két éve pusztít ez a roppant veszélyes járvány. Szlovákiában jelenleg főleg az ún. Delta variáns fertőz, ez ellen is hatásos a Pfizer, Moderna, Sputnik V, AstraZeneca és Johnson & Johnson vakcina. Ez nem azt jelenti, hogy ha be vagyunk oltva, nem fertőződhetünk meg, de legalább nem kerülünk vele kórházba. Sajnos egy koronavírusos gyerek is lehet nagyon beteg.

Hogy hogyan védekezzünk a koronavírus ellen?

Hordjuk helyesen a maszkot (úgy, hogy az orrunkat is eltakarja), ne fogdossuk nem fertőtlenített vagy piszkos kézzel a maszkunkat, amit csak akkor vegyünk le, ha eszünk vagy iszunk! Ha nem kényelmes a maszkunk, próbáljunk ki többfélét!

Ne igyunk más üvegéből vagy poharából, ne együnk egymás után! Aki elmúlt 12 éves, oltassa be magát! Köszönöm a figyelmet!

Zsapka Zsófia, 6. A

Anda Liza, 8. A

APRÓCSKA ADVENTI DAL

/Hétvári Andrea/

Lobbanj, icipici kis gyertya,
őrzi fényed angyalka.
Gyújtsál icipici kis lángot,
ilyet a hideg tél sem látott.

Énekeljünk egy szép dalt,
hívjuk együtt az angyalt!
Lobbanj, icipici kis gyertya,
őrzi fényed angyalka.

Tóth Marcell Zsolt, 5. B

A kert

A legtöbb ember számára a „kert” csak egy üres fogalom, de Amélia szívében egészen különleges helyet foglal el. Számára a kert jelenti a menedékhelyet, az otthont, a pihenést, játszadozásai színterét, a szabadságot…Egy hely, ami mindig nyitva áll, ahová bármikor elmenekülhet a világ elől. Amélia egy kis bérlakásban él családjával, amit alig tudnak fenntartani, a kertre is épphogy marad pénz. A kertjüket egy telek jelenti, melyen egy kis faviskó áll nem messze a várostól. Ha több pénzük lenne, talán még egy hétvégi házuk is lenne rajta, de ami nincs, azon kár búsulni…

Ma is minden úgy ment, mint máskor. Amélia korán kelt, hogy levihesse sétálni Lulut, a kutyusát. Gyorsan felöltözött, megreggelizett és már sietett is az iskolába. Iskola után Róza mamánál ebédelt, majd kisétált a kertbe. A mai nap különösen fárasztó volt az irodalom felmérő miatt, de végre lepihenhet egy kicsit. A feje alá tette az iskolatáskáját és leheveredett a fűbe. Végig szemlélte a kert összes növényét… majd becsukta a szemét, hallgatta a madarak gyönyörű dalolását, s hagyta, hogy gondolatai egy teljesen más világba repítsék. Szerette ezeket a nyugis délutánokat. Amélia tudniillik teljesen más volt, mint a többi gyerek. Őt egyáltalán nem kötötték le a telefonok, technikai kütyük. Ő a természetben szeretett igazán létezni, ami az öltözködésén is meglátszott, ugyanis mindig virágos, kissé régies ruhákat hordott. Nagyon szeretett kertészkedni, amiben tudott, abban mindig segített a szüleinek. Továbbá foglalkoztatták a könyvek és a költészet. Mikor a kertben töltötte az idejét szívesen álmodozott arról, hogy egyszer majd milyen nagy költő lesz belőle. Valóban, értett is hozzá, a szülei azt mondták Améliának, hogy szinte varázsol a betűkkel. Amélia nagyon szerény volt, nem nagyon szerette azt, ha dicsérik. Sokáig a verseit csak a szüleinek mutatta meg, de már rendszeresen megjelennek a költeményei az iskolaújságban.

Ha most fentről néznénk a kertet, biztos nagyon szép látvány tárulna elénk. Még Amélia göndör fürtjei és zöld virágos ruhája is teljesen beleillik a környezetbe.

Ez a nap is jól telt egészen addig, míg Amélia szülei be nem jelentették, hogy sajnos el kell adniuk a kertet, mert felemelték a bérleti díjat és már nem tudnák kifizetni. Améliában egy világ dőlt össze, sírni tudott volna. Spontán ötlettől vezérelve elrohant otthonról. A biztonságot nyújtó telekre ment. Kifulladva, könnyáztatta szemekkel ért oda. Nem haragudott a szüleire, mivel tudta, hogy nem ők tehetnek róla. Most mégis egy kis magányra vágyott. Szőrös kisbarátja utána ment, megpróbálta felvidítani gazdiját, de ehhez most több kellett. Amélia elhatározta, hogy mindenáron visszaszerzi a kertet.

Másnap ismét elment és elbúcsúzott szeretett virágaitól, a fáktól és az összes növénytől, de megsúgta nekik, még visszatér. Segített szüleinek rendet rakni a kis faviskóban, majd hazamentek.

Egy héttel később kihirdettek egy pályázatot, amin az állt, hogy a győztes megnyerhet egy telket a város szélén. A pályázatra verset kellett írni, és értelemszerűen a legjobb költemény gazdája a nyertes. Amélia először habozott, majd végül mégis bevállalta ezt a megmérettetést, a kertje kedvéért. A kertet már átadták a pályázat szervezőinek, Amélia mégis úgy döntött, elmegy ihletet gyűjteni szeretett telkére. Erről azonban nem szólt senkinek, illetve a versenyről sem. Óvatosan, figyelve arra, hogy senki ne lássa meg, bemászott

a kertbe. Nagyon ügyelt minden mozdulatára, ugyanis tudta, nem szabadna itt lennie. A lábáról gyorsan levette kényelmetlen szandálját. Ekkor az egész testét átjárta a szabadság, mihelyst talpa a selymes füvet érintette. Tudta, most van otthon igazán. Előszedte a füzetét, nekidőlt kedvenc cseresznyefájának, majd a zamatos gyümölcs fogyasztása mellett elkezdett írni.

A nap már lenyugvóban volt és kellemes nyári szellő lengette a virágokat. Amélia annyira belefeledkezett a művészetbe, hogy észre sem vette, már lassan esteledik.

Úgy döntött, mára ennyi elég lesz, a szülei úgyis biztos már hiányolják. Hazasietett, de szüleivel még mindig nem osztotta meg mire készül.

Az elkövetkezendő napokban is a kertbe szökött, és délutánjait a költészet csendes világában töltötte.

A pályázat nyertesének kihirdetése végre elérkezett. Az újságban áll annak a neve, aki elviheti ezt a csodás díjat. Amélia elfutott a szobájába és szorongva kinyitotta a napilapot. Azt érezte, nem élné túl, ha nem mehetne el újra a virágaihoz, fáihoz. Vett egy mély levegőt, majd megnézte, ki a győztes. Nagyon meglepődött, hogy tényleg az ő neve volt az újságban. Titkon remélte, hogy ez meg fog történni vele, de még percekkel később sem tudta elhinni. Újra és újra elolvasta a cikket, örömkönnyekben tört ki. A világot jelentette neki ez a telek. Az volt az egyedüli hely, ahol igazán jól érezte magát, főleg amikor szüleivel játszottak a fák között.

Améliát még egy gálaünnepségre is meghívták, hogy adja elő a nyertes művet. A lány azonban még mindig nem akarta megosztani szüleivel a történteket, meglepetésnek szánta. Azt mondta nekik, fellépése lesz az iskolába és okvetlenül legyenek ott. A szülei nagyon meglepődtek, ugyanis úgy tudták, lányuk nagyon visszahúzódó, nem szeret szerepelni, de azért örültek a fellépésnek.

Amélia már csak arra várt, hogy felmehessen a színpadra. Az utolsó pillanatban majdnem visszautasította a szereplést, de meg akarta mutatni szüleinek, mennyire fontos számára a kert.

A legszebb virágos ruháját vette fel, még a haja sem volt olyan kócos, mint amilyen szokott lenni.

Itt volt az idő, hogy megmutassa, ki is ő valójában, ezért félretette félelmeit, s kilépett a színpadra a nagyközönség elé. Ahogy elkezdett szavalni, elfelejtette minden gondját, szinte érezte a kert illatát. A nézők elvarázsolva hallgatták a lány előadását, majd mikor meghajolt, vastapssal és kurjantásokkal jutalmazták a példás szereplésért. Szülei egyik ámulatból estek a másikba, nagyon büszkék voltak kislányukra.

A pályázat főszerkesztőjét annyira meghatotta Amélia természet iránt való rajongása, hogy még a telek mellett lévő területet is a lánynak ajándékozta. Amélia ezt már tényleg nem tudta elhinni, több nap kellett, hogy tényleg elhiggye azt, ez mind vele történt meg az utóbbi napokban.

Attól a naptól kezdve a kiscsalád mindennap kiment a kertbe, Luluval együtt. Majd idővel egy hétvégi ház építésébe is belevágtak, mivel a kertek ingyen voltak, jutott pénz erre is.

Amélia álma teljesült, mindössze pár nap leforgása alatt egy versnek köszönhetően.

Amélia története jó példa arra, hogy soha ne adjuk fel és ne hagyjuk, hogy bármi is megakadályozzon minket álmaink teljesítésében. Mindegy honnan jöttünk, ha azt csináljuk, amit igazán szeretünk, megállíthatatlanok vagyunk.

Anda Liza, 8. A

Kedvenc gyerekkori karácsonyi ajándékom

Megkérdeztük, minek örültek a tanító nénik gyerekként:

Mandák Adrianna:

Kilencévesen kaptam egy görkorcsolyát. Még olyan cipőre kötős volt, négy kerékkel.

Pethes Emese:

Tízévesen legót kaptam. Az akkoriban nagyon különleges dolognak számított. Még mindig megvan az a legó ház, amit abból építettem.

Szolár Géhry Mónika:

11-12 éves lehettem, amikor walkman-t hozott a Jézuska. (Kis fülhallgatós zenelejátszó.)

Horváth Enikő:

10 -11 éves voltam, amikor az öcsémmel közösen tárcsázós, kagylós, kábellel összekötött telefont kaptunk az öcsémmel közösen, amivel át lehetett telefonálni az egyik szobából a másikba.

Bukai Lívia:

Hordozható kazettás magnót kaptam, manapság retrónak nevezik az ilyesmit. Az első 2 kazettámra is emlékszem: ABBA, illetve Boney M ... csak később lett Police és Pink Floyd kazettám, amelyek szintén a zenei ízlésemet is meghatározó ajándékok voltak.

Horváth Melinda:

Az én legkedvesebb karácsonyi ajándékomat ötéves koromban hozta a Jézuska. Később tudtam meg, hogy a gyönyörű kék biciklit anyai nagyapámtól kaptam. Azért is emlékezetes, mert rögtön el is kobozták tőlem, miután a karácsonyi asztal körül a szobában próbáltam ki. Ezen a kerékpáron tanultak biciklizni a testvéreim, majd 20 év elteltével az én gyerekeim is.

Benyovszky Ágnes:

Tízévesen kaptam az első jégkorcsolyámat. A Jézuska külön hozta a hófehér, magas sarkú korcsolyacipőt és a rá szerelhető korcsolyát, amit én egyáltalán nem bántam. Nagylánynak éreztem magam a gyönyörű cipőben, egész nap abban jártam-keltem, amíg apukám rá nem csavarozta az „élét”.

Változatok egy témára

Egy izgalmas napom a Marson

Kinyitottam a szemem és rájöttem, hogy nem a megszokott szobámban vagyok, hanem egy ovális alakú, átlátszó falú kupola alatt. Persze, hiszen a Marson vagyok!

Tegnap érkeztem a menetrend szerinti űrhajójárattal. Az út csendes volt, nem kerültünk mágneses viharba sem.

Egy gombnyomással gyorsan befehérítem a kupolám falait, hogy át tudjak öltözni. Egy földi óra múlva ugyanis indulok felfedezni a Mars legnagyobb kanyonrendszerét. Azelőtt azonban harapok valamit. Ott is a hangirányítású terülj asztalka, kérek tőle egy bőséges reggelit és egy napra való piknikkosarat. Most már indulhatok az útra. Csakhogy el kell jutnom az atomobil-felszállópályához. Az atomobilok ügyes kis atommeghajtású repülő járművek. Felveszem az okosszemüvegemet, aminek megadom a felszállópálya koordinátáit. A szemüvegem elvezet több folyosón át, és a sűrített levegővel működő lifttel lemegyek néhány emeletet az atomobil hangárokhoz. Az én atomobilom a Valles Marineris nevet viseli.

Beszállás, indulás. Felettünk kinyílik a kifutópálya nyílása, és az atomobilom egy kürtőn keresztül kirepül a föld alól. A pilóta közben tájékoztat a szuperszkafander helyéről. Ezt akkor kellene használni, ha ki kellene ugrani az atomobilból, mert a Mars légköre nem lélegezhető. Útközben megcsodálhatjuk a Mars két holdját. Néhány perc repülés után elértünk a kanyonhoz. Elénk tárult egy vadregényes völgy. A meredek sziklafalak között tűhegyes sziklák sorakoznak. Az atomobillal lejjebb szállunk az örökös homály határára. Ekkor egy kisebb földrengés rázza meg a sziklákat. A levegő megtelik vörös porszemekkel. A pilóta hidegen értesít, hogy jön a homokvihar. Az atomobillal megbújik egy kiálló sziklaperem alatt, amíg el nem csendesül. Még szerencse, hogy a járművünk képes kis helyről elindulni, így felemelkedünk a levegőbe. Sajnos nem láthatom még egyszer a kanyont, mert a homokszemcsék még nem ülepedtek le. Lassan visszarepülünk a bázisra.

Ennek a napnak is vége. Érdekes és izgalmas volt, de most vár a pihenés.

Szaló Denis, 6. A

Egy izgalmas napom az őskorban

2022. június 4., hétfő reggel, 5:01

A mai egy csodálatos nap, ugyanis nem kaptunk leckét. Építettünk egy időgépet barátnőmmel, mert unatkoztunk.

Minden alkatrész megvolt, kábel, társasjáték, Strepsils por (ez úgy készül, hogy a tablettát nagy kalapáccsal összetörjük).

Beültünk az időgépbe, és átmentünk az őskorba. A szemünk elé tárultak a nagy húsevő növények. El is menekültünk onnan a fénysebességnél gyorsabban. Aztán mégis kimerészkedtünk: szkanderoztunk egy T-rexszel, versenyt futottunk egy Velociraptorral, és persze mindenben mi nyertünk, mert mi vagyunk az okosak. Megmásztunk egy óriás mamutfenyőt. Láttunk egy Pteroszauruszt. Letüsszentett minket, és elkaptuk a dínóbetegséget, ami annyit tesz, hogy viszketni kezdett a nagy lábujjunk. Elég volt ez az egy óra tömény izgalom! Vissza akartunk menni a jelenbe, de elfelejtettük elolvasni a használati utasítást, amit meg sem írtunk az időgéphez.

A barátnőmnek, akit az anonimitás kedvéért nevezzünk csak Larának, sikerült átjutnia a jelenbe, de a „portálkapu" bezárult, és én ott ragadtam, de nem bántam, mert jól éreztem magam.

Gyorsan faragtam egy telefont, és felhívtam Larát. Kedves Olvasó, aki ezt a művet olvasod, hiszed-e vagy sem: felvette a telefont! Megkérdezte, hogy hol vagyok, én meg annyira egyértelműnek gondoltam, hogy ITT ragadtam, hogy leraktam a telefont.

Tovább bandukoltam. Találtam egy másik óriás mamutfenyőt, és mivel már beesteledett, gondoltam, hogy felmászok rá, és alszom egyet. Előtte még kiforgattam a zsebeimet. Találtam egy kevés Strepsils port. Összekevertem egy kis vízzel, amit találtam, és megittam. Használt. Elmúlt a betegségem! Már tényleg nagyon fáradt voltam, úgyhogy elaludtam.

Úgy hajnali 1 óra körül felébredtem. De jó, csak álmodtam az egészet! – futott át az agyamon. A faragott telefon azonban nálam volt… Talán mégsem volt álom?

Ölvecká Natália, 6. A

Egy izgalmas napom a Marson,

avagy egy elbaltázott kirándulás története…

Nyáron történt. Egy gyönyörű, nyári napon. Ez a nap más volt, mint a többi, mert hosszú útra készültünk. Egy héttel ezelőtt anyu, apu, az öcsém és én úgy döntöttünk, hogy elutazunk Kairóba, Egyiptomba. Szerettünk volna végre elmenni egy izgalmas utazásra, hogy kipihenhessük az iskola és a munka fáradalmait. Látni a gízai piramisokat, Tutanhamon sírját és más látványosságokat egy életre szóló élmény. Viszont arról, hogy ez az út a vártnál 90 millió kilométerrel hosszabb lesz, még mit sem sejtettünk.

Miután az interneten megvettük a repülőjegyeket, anyu megkereste a bőröndöket, hogy bepakolhassunk. Az öcsém szinte az összes kacatját belegyömöszölte a táskájába, úgyhogy a ruháknak alig maradt hely. Anyu finom szendvicseket készített, apa pedig ez alatt taxit hívott. Amikor mindennel végeztünk, kimentünk a ház elé a nagy bőröndökkel, a taxi megjött, mi beszálltunk és elindultunk a reptér felé. A taxisnak épp aznap romlott el a hűtőberendezése, úgyhogy az autóban szinte el lehetett olvadni. A reptér előtt „kifolytunk" a taxiból, és berohantunk a nagy, hűtőberendezésekkel felszerelt előcsarnokba. Amíg a recepcióig elértünk, majdnem megfagytunk. Ott igazoltattak, majd útbaigazítottak minket. Felszálltunk a repülőre, és végre-valahára elindultunk Kairóba. Az út nem volt valami izgalmas. Azon kívül, hogy egy hölgy szívrohamot kapott, és hogy kényszerleszállást kellett végrehajtanunk, nem történt az ég egy adta világon semmi. Amikor elhagytuk a repülőteret, megláttunk egy nagy autókölcsönzőt. Bementünk érdeklődni, hogy van-e szabad autójuk. Egy fekete öltönyös „ogre" méretű pasas lépett elő a pult mögül, és egy kulturált kérdést feltéve érdeklődött szükségleteink iránt:

– Mi a fészkes fenének a mütyür csudáját keresnek maguk itt az Isten háta mögött?

Apu kiküldött minket, amíg ő intézte a „dolgokat". Öt perc sem telt el, és egy szürke Zsigulival hajtott ki a garázsból. Gyorsan bepattantunk az autóba, és elindultunk a szállás felé. Félúton apa felfedezett egy nagy, piros gombot a műszerfalon, megnyomta, és mint egy tündérmesében, elkezdtünk emelkedni. Csak emelkedtünk, emelkedtünk, s fél óra múlva egyszer csak megpillantottunk egy vörös bolygót – a Mars volt az. Apa gyorsan elkezdte nyomkodni a műszerfalon látható gombokat, de semmi sem történt, amíg meg nem nyomott egy backSPACE nevű gombot, ekkor mindannyian feltapadtunk a tetőre, mint a legyek, az autó elkezdett ereszkedni. Addig ereszkedett, míg el nem értük a Földet. Ott leestünk. Gyorsan kipattantunk, hívtunk egy taxit, és újból megtettük a forró taxi – hűvös reptér – unalmas repülőút – forró taxi utat.

Amikor hazaértünk, már sötét volt. Megmosakodtunk, és elmentünk aludni. Éjjel arra a következtetésre jutottam, hogy mindenhol jó, de legjobb útközben.

Demo Leonard, 6. A

Peško Viktória, 5. A

Aranyköpések – Salgó Gabriella tanító néni gyűjtéséből

Tavalyi 4. A:

„Tanító néni, a magyar himnusz olyan, mintha angyalok énekelnék!”

„Hülyéskedünk. Bocsánat – kulturálisan szórakozunk."

„Tanító néni, elnézést, de le kellett vennem a maszkot, hogy megnyugodjak.”

„ – Tanító néni, fogunk ma táncolni?
– Viki, ne piszkáld az ördögöt!”

„Tanító néni, nem vagyok kisfiú, csak fiatal és alacsony.”

„Úgysem leszek geometrikus!”

„Tanító néni, nincs annál nagyobb öröm, mint amikor kicsöngetnek az óráról.”

„Az egyből is megárt a sok.”

„Sose fuss, ha a 9 hónapos Harry téged néz!”

„Ha egyszer suliba mész, akkor eggyel okosabb leszel.”

„Az egyik egy, a másik 19 híján 20.”

„A túl sok játék árt az agynak.”

„Ne akarj többet, ha van eleged!”

„ – Tanító néni, el vagyok veszve!
– Ádi, nyugi, a suliban vagy.”

„Minden iskolát egy csillag őriz.”

„Tanító néni, az élet gondok nélkül unalmas.”

„Tanító néni, idén nem jön a Mikulás, mert koronavírusos.”

„sóhajtó mondat”

„Tanító néni, de jó újra jelentkezni! - nem úgy, mint online.”

„Tanító néni, csúnyán nézett rám reggel Piski, amikor megszólalt az ébresztőórám.”

I.A:

„ – Mi a kedvenc otthoni időtöltésed?
– Az alvás.”

„Az etika a szerelemről szól, meg az elfogadásról.”

„ Nagyon rossz érzés tükörbe nézni.”

„ Az egér betű jó vicces lesz!”

„Én szeretek szót fogadni!”

Czuczoros dinnyék: Agh Adelin, Agh Lili, Páleník Lilien 5. B

János vitéz – kicsit másképp

Az idei Katedra Irodalomversenybe iskolánkból több csapat is bekapcsolódott. Az I. kategória (5-6. évfolyam) diákjai *Szabó Borbála János vitéz-kód című ifjúsági regényé*vel foglalkoznak. A történet szerint egy Turchányi Albert (becenevén Berti, titkos nevén Vipmáj) nevű 11 éves fiú a belépési kódot megfejtve bejutott Petőfi Sándor elbeszélő költeményébe, és ott mindenféle kalandokba keveredve megváltoztatta, átírta a történetet. Versenyzőink egyik feladata az volt, hogy az eredeti Petőfi-szöveg stílusához igazodva kitalálják, hogyan interjúvolja meg Berti a szerelmespárt, vagyis Kukorica Jancsit és Iluskát.

„ Állj csak meg egy szóra, Kukoricza Jancsi,
Még sok dologra az olvasó kíváncsi.
Fura ez a név, mit anyád adott néked,
Egész életed már ezzel kell leélned?

Nem anyámtól kaptam, falu adta nékem,
Kukoricában találták ifjú lelkem.
Mióta tart eme lángoló szerelem,
Mi ifjú szívetekben oly régen terem?

Gyermekkorunk óta szeretjük mi egymást,
Életem értelme lesz ő nekem folyvást.
Jancsikám nélkül keserves lesz az élet,
Szívem örökké csak utána epedett.

Kölcsönzöm a telóm, használjátok bátran,
Későbbi csetelés benne van az árban.
Segítek, ha baj van, megszolgáltok érte,
Olvasónaplót adtok, nekem megérte."

Sztarovics Anna, 5. A

„Hellókásztok haverjaim, Berti vagyok!
Titkos nevem Vipmáj, de ezt ne mondjátok!
Meginterjúvolom a szép szerelmes párt,
pontosabban Jancsit és Iluska lánykát.

Nagyon cukik együtt ők, kár, hogy szétváltak,
Remélem, a végén újból összeállnak!
Kukoricza Jancsi, erős az a gyerek,
Iluskával együtt pont összeillenek.

Átadom a szót most a kis pajtikámnak,
Jó napot kívánok, e szép nagyvilágnak.
Teljes nevem amúgy Kukuricza János,
Iluska less ide, izmos vagyok, sármos.

Jó napot kívánok, Iluskának hívnak,
az én kedves páromat pedig Jancsinak.
De mostohám nem örül, hogy őt szeretem,
rettentő mérgében sok rosszat tesz velem.

Ezért is kellett nekem elmennem sajnos,
így szólalt meg mostan Kukoricza János.
Az én gazdám pedig elkergetett engem,
azért mert juhait sajnos elvesztettem.

Elhozhattam volna azt a jó kis farmert,
szólalt meg a jómadár, Turchányi Albert.
Szóljatok, ha máskor is kell egy interjú,
A viszontlátásra, búcsúzik két ifjú."

Czuczoros dinnyék: Agh Adelin, Agh Lili, Páleník Lilien 5. B

„Szerelem tüze ég a juhász szívében,
Úgy legelteti a nyájt a faluvégen.
Egy kőhajtásnyira mos tőle egy lányka,
Le teleportált hozzájuk kis Vipmájka.

A patak habjain narancslott az este,
Berti még mindig az ájfónját kereste.

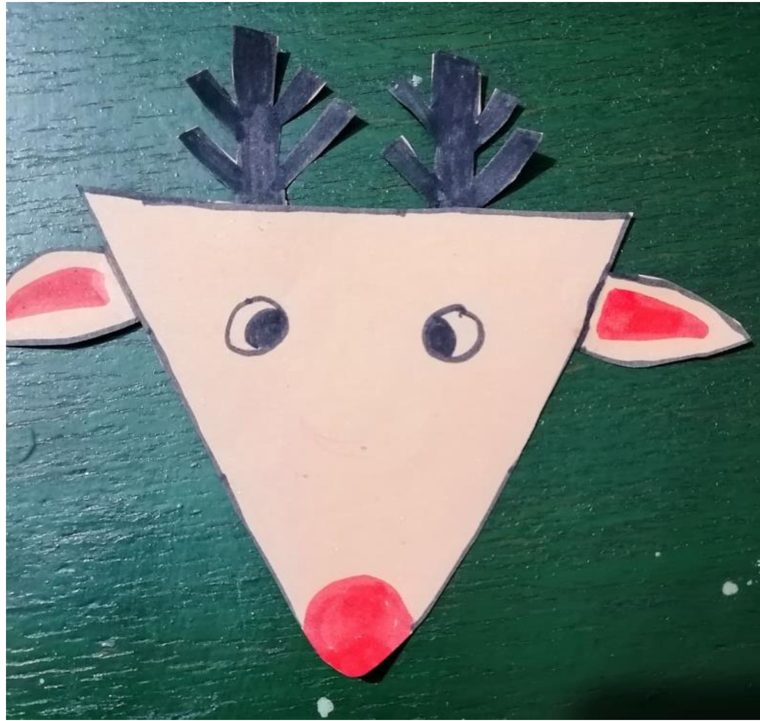
Megérkezett Iluskának mostohája,
Ő lett minden jónak seprűs akadálya.

Jancsikát hazaküldi Iluska anyja,
Jancsi szomorúan kullogva tért haza.
Az útján találkozik egy ifjúval,
Nahát! Hogy jutott ez ide? Űrhajóval?

Csövi Jancsi! Mit csinálsz? Miért szomorkodsz?
Elment a nyájad te meg a réten csoszlogsz?
Csoszlogok a réten mögöttem a nyájam,
Ez maradt nékem a nagy nyomorúságban.

Szia Iluska! Merre jársz, merre tartasz,
Nyisd ki az ajtót, jön ez az ifjú mamlasz.
Sírok én rívok én nagy szerelmem elballag,
Terveink vágyaink lassan így elballagnak."

Kockásfülű nyulak: Anda Oszkár, Haris Emma, Pólya Bence

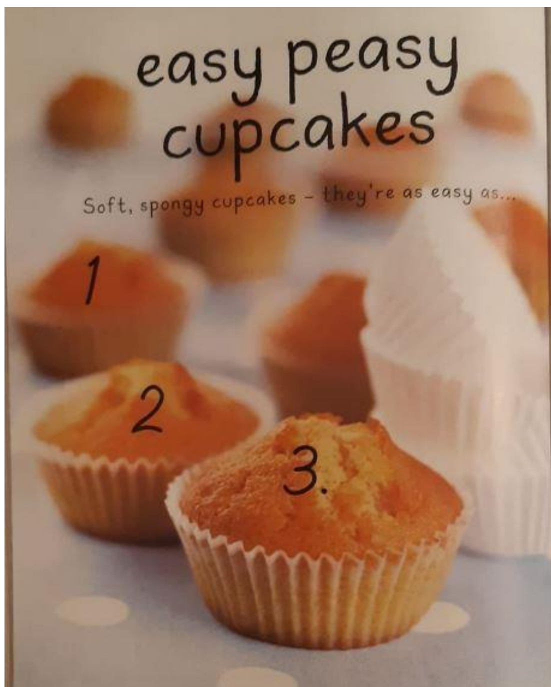
Szolár Zsófia, 4. B

A magyar nyelv szépségei

- Tiszta víz a ruhád, és ez a te lelkeden szárad!
- Mostanában a szép, dús haj olyan ritka!
- Az üzleti találkozómat egy evőeszközboltnál beszéltem meg. Kések.
- A hóhért grimaszversenyre küldték. Eszméletlen fejeket tud vágni!
- Hogyan lehet egyszerűen repülőt hajtogatni? Repülő, repülő, repülő…
- Kannibál harcosok kínálják egymást: „Kérsz egy katonát?”
- Egy tudóscsoport lázasan kutatja a malária ellenszerét.
- Szondy György a vásárláskor egy aranytallérral fizetett, mire az eladó megkérdezte tőle: „Jó uram, apród nincs?”

\- **Internet** -

Nagyon könnyen elkészíthető muffin

Hozzávalók:

2 nagy tojás

1 teáskanál vanília kivonat

125 g cukor

125 g vaj

125 g liszt

2 g sütőpor

1 g szódabikarbóna

Melegítsd a sütőt 180 fokra! Keverd össze a cukrot és a tojást, majd add hozzá a puha vajat, végül pedig a sütőporos, szódabikarbónás lisztet! Jól dolgozd össze!

A muffin papírt tedd a formába! A formát csak félig töltsd meg a tésztával! Akkor tudod, hogy kész, ha szépen felemelkedik, és aranyszínű.

Ševčík Bella Victoria, 6. A

Kézműves ötletek

Kasnyík Sofitól és Major Sárától

(mindketten 6. A)

Díszes gyertya

Amire szükséged lesz:

szalvéta, amin van valamilyen kép
fehér folyékony ragasztó
ecset
gyertya

Így csináld:

A gyertyát ragasztózd be folyékony ragasztóval, és tedd rá a szalvétát! Hagyd megszáradni, és már kész is.

Tipp:

Ne a radiátoron szárítsd!

Gyurma

Amire szükséged lesz:

500g liszt

250g só

víz

2 kanál testápoló

4 kanál étolaj

tempera vagy ételfesték

Így csináld:

A sót és a lisztet keverd össze! Adj hozzá testápolót és olajat, majd keverd masszává! Amikor valamennyire összeállt, adj hozzá festéket! A masszát hagyd pihenni, és kész is van a gyurma. Jól záródó dobozban vagy fóliában tárold, mert könnyen kiszárad!

Karácsonyfadísz

Amire szükséged lesz:

kartonpapír

tű

cérna

gombok

Így csináld:

A kartonpapírból vágj ki egy karácsonyfaformát! Varrj rá a gombokat, és kész is van!

Tipp:

A gombokat ragasztópisztollyal is felragaszthatod.

Rendhagyó technikaórák

Soha nem gondoltam volna, hogy a technikaórák ennyire élvezetesek lehetnek! Idén nekem nagyon tetszettek az eddigi foglalkozások. Az órákon nemcsak olyan dolgokat csináltunk, ami benne van a tantervben, hanem mi is kitalálhattunk valamilyen kézimunkát.

Nekem az első óra tetszett a legjobban, amikor az iskola virágtartóként funkcionáló betongyűrűit újítottuk fel. Először lecsiszoltuk a régi festéket, lemostuk a betont, majd piros-fehér-zöld színűre festettük.

A második órán az egyik virágtartóból elburjánzott cserjéket és azok gyökereit szaggattuk ki, minden erőnket megfeszítve. Közben megküzdöttünk százlábúkkal, pókokkal és jópár poloskával is. Bebizonyítottuk, hogy a lányok is tudnak fűrészelni. Ági néni megdicsért minket, de közölte velünk, hogy legközelebb azért ne így csináljuk. Végül a kitakarított virágládába friss földet szórtunk, és árvácskákat ültettünk.

Az utolsó idei órán különböző technikákkal batikoltunk. Ennek a takarító néni „örült" a legjobban, mert a festék háromnegyede a padlóra folyt. Mindenki saját módszerrel és technikával készítette el a pólóját.

Remélem, nemsokára visszamegyünk a suliba, és újra lesznek kézműves órák is.

Páleník Jázmin, 8. B

Kifestők – Bircsák Tímea (6. A) munkái

Keresztrejtvény

	KERESZTREJTVÉNY									
	egye	mássalhangzó	tehergépkocsimárka	tanulóvezető	elrakja	arat keverve	akadály	nulla	skoda ..	
A megf. I.része										**A megf. II.része**
	kettőzva cukorka / megf.IV. része			alá keverve				pezsgőmárka		
gramm		liter / liter		hajófar					hosszú e / repülőgép	
szám				és latinul / aludna			megf.V. folytatás	igevég		
átmérő			kertben .. / tátogva mondjuk			kötőszó		folyadék / sugár jele		
ö		kevert láz / omega keverve				határrag			sec. / kötőszó	
irány			szolm. hang			csodálkozás / út		sport club / menyasszony		
Liptovský Mikuláš			nulla		Orosz város				kötőszó / nitrogén	
őa			elektron / sértetlen		testedzés					
	hang / s			sugár jele	nulla	Ford tipus / nitrogén			vitamin / átmérő	
A megf. III.része								orosz igen		

Horváth Péter
öregdiák

A kép a 28. oldalon Podbehlá Dorka (5. B) munkája.

A Czuczor Gergely Alapiskola diáklapja – karácsonyi szám
Szerkesztő: Benyovszky Ágnes
Tördelő: Dráfi Gábor